

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI
(druga izba w składzie powiększonym)
z dnia 14 grudnia 2005 r.*

W sprawie T-209/01

Honeywell International Inc., z siedzibą w Morristown, New Jersey (Stany Zjednoczone), reprezentowana przez K. Lasoka, QC, i adwokata F. Depoortere,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Lyala, P. Hellströma i F. Siredey-Garnier, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

popierana przez

Rolls-Royce plc, z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez A. Renshawa, solicitor,

* Język postępowania: angielski.

oraz

Rockwell Collins, Inc., z siedzibą w Cedar Rapids, Iowa (Stany Zjednoczone), reprezentowaną przez T. Soamesa, J. Daviesa, A. Ryana, solicitors, i P. Camesascę, adwokat,

interwenienci,

mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2004/134/WE z dnia 3 lipca 2001 r. uznającej koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i z Porozumieniem EOG (sprawa COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (Dz.U. 2004, L 48, str. 1),

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
(druga izba w składzie powiększonym),

w składzie: J. Pirrung, prezes, V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras i N.J. Forwood, sędziowie,

sekretarz: H. Jung,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 maja 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Ramy prawne

- ¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, str. 1, sprostowania w Dz.U. z 1990 r. L 257, str. 13), ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 180, str. 1) (w sprostowanym i zmienionym brzmieniu zwane dalej „rozporządzeniem nr 4064/89”) w art. 2 ust. 2 i 3 stanowi:

„2. Koncentrację, która nie stwarza lub nie umacnia pozycji dominującej, w wyniku czego skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znacznej części zostałaby znacząco utrudniona, uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem.

3. Koncentrację, która stwarza lub umacnia pozycję dominującą, w wyniku czego skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znacznej części zostałaby znacząco utrudniona, uznaje się za niezgodną ze wspólnym rynkiem”.

Okoliczności powstania sporu

- 2 Honeywell International, Inc. (zwana dalej „skarżącą”) jest przedsiębiorstwem działającym w szczególności na rynkach towarów i usług lotniczych, produktów przemysłu samochodowego, sprzętu elektronicznego, specjalistycznych chemikaliów, polimerów o wysokiej wydajności, systemów transportowych i energetycznych oraz automatyki domów i przemysłowej.
- 3 General Electric Company (zwana dalej „GE”) jest wielobranżowym przedsiębiorstwem przemysłowym, działającym w szczególności w dziedzinach silników samolotowych, urządzeń gospodarstwa domowego, usług informatycznych, systemów energetycznych, oświetlenia, systemów przemysłowych, systemów medycznych, plastiku, transmisji telewizyjnej, usług finansowych i usług transportowych.
- 4 W dniu 22 października 2000 r. GE i skarżąca zawarły porozumienie (zwane dalej „koncentracją”) przewidujące, że GE nabędzie cały kapitał skarżącej, która stanie się jednoosobową spółką zależną od GE.
- 5 W dniu 5 lutego 2001 r. Komisja formalnie otrzymała zgłoszenie koncentracji zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 4064/89.
- 6 W dniu 1 marca 2001 r., uznając, że koncentracja może być objęta zakresem rozporządzenia nr 4064/89, Komisja podjęła decyzję o wszczęciu procedury badania zgłoszenia przewidzianą w art. 6 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i art. 57 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”).

- 7 W dniu 15 marca 2001 r. GE i skarżąca wspólnie przedstawiły Komisji uwagi w przedmiocie decyzji o wszczęciu postępowania.
- 8 W dniu 8 maja 2001 r. Komisja wysłała GE zawiadomienie o przedstawieniu zarzutów, na które ta ostatnia odpowiedziała w dniu 24 maja 2001 r.
- 9 W dniach 29 i 30 maja 2001 r. GE i skarżąca przedstawiły swoje stanowiska Komisji.
- 10 W dniach 14 i 28 czerwca 2001 r. GE i skarżąca zaproponowały dwie kolejne serie zobowiązań, które pozwoliłyby na uznanie koncentracji przez Komisję za dopuszczalną.
- 11 W dniu 3 lipca 2001 r. Komisja wydała decyzję nr 2004/134/WE (sprawa COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell) (Dz.U. L 48, str. 1) uznającą koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i z Porozumieniem EOG (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Zaskarżona decyzja

- 12 Osnowa zaskarżonej decyzji jest sformułowana następująco:

„Artykuł 1

Koncentrację, na podstawie której [GE] przejmuje kontrolę nad [skarżącą], uznaje się za niezgodną ze wspólnym rynkiem i Porozumieniem EOG.

Artykuł 2

[GE ...] jest adresatem [zaskarżonej decyzji].

[...]”.

- 13 Uzasadnienie zaskarżonej decyzji można podsumować w następujący sposób.
- 14 Zdaniem Komisji, przed koncentracją już sama GE zajmowała pozycję dominującą na rynkach silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych i dużych samolotów regionalnych. Jej ugruntowana pozycja na rynku, połączona z jej siłą finansową i integracją wertykalną w sektorze leasingu samolotów występują wśród elementów pozwalających na stwierdzenie istnienia pozycji dominującej GE na tych rynkach. Również dochodzenie wykazało, że skarżąca jest głównym dostawcą awioniki i innych urządzeń oraz silników do samolotów służbowych i urządzeń startowych do silników, kluczowych elementów w produkcji silników.
- 15 Połączenie działalności tych dwóch spółek spowodowałoby powstanie pozycji dominujących na rynkach dostaw awioniki i innych urządzeń oraz silników odrzutowych do samolotów służbowych, jak również umocnienie istniejących pozycji dominujących GE w dziedzinie silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych i dużych samolotów regionalnych. Powstanie lub umocnienie w tej sytuacji pozycji dominujących byłoby spowodowane połączeniem wielu czynników: horyzontalnego pokrywania się na niektórych rynkach, jak również rozszerzenia siły finansowej GE oraz jej integracji wertykalnej z działalnością skarżącej, i wreszcie połączenia ich wzajemnie uzupełniających się towarów.

- 16 Zdaniem Komisji taka integracja pozwoliłaby w rezultacie podmiotowi powstałemu w wyniku koncentracji na zwielokrotnienie siły rynkowej tych dwóch spółek w odniesieniu do ich towarów. Skutkowałoby to wykluczeniem konkurentów, eliminując również konkurencję na tych rynkach i w efekcie miałyby negatywny wpływ na jakość towarów, usługi i ceny stosowane wobec konsumentów.

Postępowanie

- 17 Skarżąca wniosła niniejszą skargę pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 12 września 2001 r. W tym samym dniu GE również wniosła skargę na zaskarżoną decyzję (sprawa T-210/01).
- 18 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 11, 15 i 16 stycznia 2002 r. Rolls-Royce Plc, Rockwell Collins Inc. (zwana dalej „Rockwell”) i Thales SA wniosły o dopuszczenie ich do niniejszej sprawy w charakterze interwenientów po stronie Komisji.
- 19 Skarżąca złożyła wniosek o poufne traktowanie względem interwenientów niektórych informacji zawartych w pismach jej i Komisji.
- 20 Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2002 r. prezes pierwszej izby Sądu uznał za dopuszczalne interwencje spółek Rolls-Royce i Rockwell. W tym samym postanowieniu wyraził zgodę na poufne traktowanie wnioskowane przez skarżącą, z zastrzeżeniem uwag interwenientów. Zgodnie z art. 116 § 6 regulaminu Sądu Thales została dopuszczona do interwencji na podstawie przekazanego jej sprawozdania na rozprawę w ramach procedury ustnej.

- 21 Skład izb Sądu został zmieniony decyzją Sądu z dnia 13 września 2004 r. (Dz.U. C 251, str. 12), sędzia sprawozdawca został przydzielony do drugiej izby, której w konsekwencji powierzono niniejszą sprawę.
- 22 Wskutek sprzeciwu Rolls-Royce'a w odniesieniu do poufności jednego z załączników do skargi, tj. „sprawozdania Nalebuff”, w dniu 15 października 2002 r. w ramach środków organizacji postępowania odbyło się nieformalne spotkanie przed prezesem drugiej izby Sądu, w wyniku którego skarżąca przekazała nową, niepoufną wersję tego dokumentu. Rolls-Royce, zapytany o swoje stanowisko w kwestii sprzeciwu w odniesieniu do tej nowej wersji, nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie.
- 23 Ze względu na to, że wniosek o poufne traktowanie jego pisma został odrzucony na tej podstawie, iż regulamin nie przewiduje takiego traktowania, Rolls-Royce złożył wersję niepoufną, a Rockwell złożył swoją. Skarżąca i Komisja przedstawiły uwagi na piśmie w wyznaczonych terminach.
- 24 Na podstawie art. 14 regulaminu oraz na wniosek drugiej izby, po wysłuchaniu stron zgodnie z art. 51 regulaminu Sąd postanowił przekazać sprawę powiększonemu składowi orzekającemu.
- 25 W skardze skarżąca wniosła o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-210/2001. Prezes drugiej izby w składzie powiększonym przekazał temu składowi kwestię rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego połączenia zgodnie z art. 50 regulaminu.

- 26 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd postanowił otworzyć procedurę ustną i zadał stronom pytania w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 64 regulaminu. Wezwał też Komisję do przedstawienia określonych dokumentów przed rozprawą. Strony zastosowały się do tych żądań.
- 27 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 2 lutego 2004 r. Thales wycofała interwencję. Postanowieniem z dnia 23 marca 2004 r. prezes drugiej izby Sądu w składzie powiększonym przyjął ten wniosek po wysłuchaniu pozostałych stron.
- 28 Strony przedstawiły stanowiska i odpowiedzi na pytania Sądu na rozprawie w dniu 25 maja 2004 r. Na koniec tej rozprawy procedura ustna została zamknięta.
- 29 Pismem z dnia 3 czerwca 2004 r. skarżąca złożyła w sekretariacie Sądu nowy dokument oraz uwagi w przedmiocie jego znaczenia, z wnioskiem o włączenie tych materiałów do akt niniejszej sprawy. Postanowieniem z dnia 8 lipca 2004 r. Sąd zarządził otwarcie procedury ustnej na nowo zgodnie z art. 62 regulaminu, w celu umożliwienia stronom przedłożenia uwag w przedmiocie tego wniosku.
- 30 Po wysłuchaniu stron Sąd wyznaczył środek organizacji postępowania zgodnie z art. 64 regulaminu polegający na włączeniu do akt dokumentu i uwag przedstawionych przez skarżącą w dniu 4 czerwca 2004 r. Uwagi Komisji i interwenientów w przedmiocie znaczenia tych materiałów zostały również włączone do akt.
- 31 Procedura ustna została następnie ponownie zamknięta w dniu 23 listopada 2004 r.

Żądania stron

32 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-210/01 General Electric przeciwko Komisji;
- zarządzenie przeprowadzenia wszelkich niezbędnych środków dowodowych;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- podjęcie wszelkich innych kroków alternatywnych lub uzupełniających wymaganych dla dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości;
- obciążenie Komisji i interwenientów kosztami postępowania.

33 Komisja, popierana przez Rolls Royce'a i Rockwella wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

1. *W przedmiocie zakresu skargi i przedmiotu sporu*

Argumenty stron

34 Komisja, popierana w tym zakresie przez Rolls Royce'a twierdzi, że dokonane przez skarżącą w jej skardze odesłanie do argumentów powołanych przez GE w sprawie T-210/01 jest sprzeczne z art. 44 § 1 lit. c) regulaminu, według którego skarga powinna zawierać związane przedstawienie zarzutów prawnych. Takie odesłanie byłoby tym bardziej niedopuszczalne, że skarżąca знаła jedynie sam projekt skargi GE, a nie ostateczną wersję. Zatem skargę należałoby uznać za niedopuszczalną w zakresie dotyczącym kwestii nieporuszonych wyraźnie w skardze.

35 W świetle treści zarzutów wyraźnie powołanych przez skarżącą w skardze, które dotyczą zasadniczo części zaskarżonej decyzji poświęconej sprzedaży związanej, Komisja ocenia, że skarżąca pomija część merytoryczną i zasadniczą tego aktu, która dotyczy kwestii horyzontalnego pokrywania się i integracji wertykalnej. Zaskarżona decyzja opiera się na okolicznościach faktycznych i prawnych, które, rozważane łącznie, dowodzą, że połączenie siły finansowej i integracji wertykalnej w zakresie nabycia, finansowania i leasingu samolotów GE oraz mocnej pozycji skarżącej na różnych rynkach towarów lotniczych prowadzi do powstania i umocnienia pozycji dominującej.

36 W odpowiedzi na skargę Komisja oświadczyła, że „uzasadnienie decyzji jest oparte na połączeniu okoliczności faktycznych i prawnych, które rozważane łącznie (i tylko

łącznie) doprowadziły Komisję do wydania zakazu przedmiotowej koncentracji”. Jednakże w duplice i na rozprawie sprecyzowała ona, że każdy z odrębnych elementów rozumowania przyjętych w zaskarżonej decyzji byłby wystarczający dla uzasadnienia zakazu koncentracji, określając jako „niepożądane” swoje własne stwierdzenie zawarte w odpowiedzi na skargę, jeżeli mogło ono ewentualnie zostać zinterpretowane jako wskazujące na coś przeciwnego. Zatem nawet zakładając, że wszystkie zarzuty wysunięte przez skarżącą, w szczególności dotyczące sprzedaży związanej, są uzasadnione, nie byłoby powodu do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ pozostałe argumenty wystarczyłyby do uznania zasadności stwierdzenia przez Komisję niezgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem.

37 Rolls Royce podkreśla, że skarżąca nie przedstawiła żadnego argumentu przeciwko większości powodów uzasadniających zakaz koncentracji, w szczególności wzmocnienia pozycji dominującej GE na rynku silników lotniczych do dużych samolotów handlowych lub dużych samolotów regionalnych oraz powstania pozycji dominujących dla silników samolotów służbowych i małych okrętowych turbin gazowych. W szczególności wśród trzech niezależnych czynników wyjaśniających wzmocnienie pozycji dominującej GE na rynku silników do dużych samolotów handlowych, skarżąca w rzeczywistości nie zakwestionowała skutków wyłączenia wynikających z integracji wertykalnej w odniesieniu do rozruszników produkowanych przez skarżącą. W konsekwencji skarga jest pozbawiona słuszności i bezprzedmiotowa.

38 Rockwell zwraca uwagę, że skarżąca nie poruszyła w skardze kwestii horyzontalnego pokrywania się lub integracji wertykalnej, a okoliczności, które się do tego odnoszą, przedstawione w skardze pod tytułem „streszczenie decyzji”, powinny być uznane jedynie za opis tej decyzji.

39 Skarżąca odpowiada na te zarzuty w trzech punktach.

- 40 Po pierwsze podnosi ona, że stwierdziła w skardze, iż podziela wszystkie argumenty przedstawione przez GE w sprawie T-210/01 a uzupełniające jej własną argumentację. Według skarżącej takie odwołanie do pism złożonych w innej powiązanej sprawie jest dopuszczone przez orzecznictwo i skutkuje włączeniem treści tych pism do skargi. W replice powołała się ona w tym zakresie na wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 1990 r. w sprawie T-82/89 *Marcato* przeciwko Komisji, Rec. str. II-735, pkt 22–24. Na rozprawie odniosła się do „streszczenia” właściwego orzecznictwa przedstawionego w opinii rzecznika generalnego M. Albera do wyroku Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-263/98 *Belgia* przeciwko Komisji, Rec. str. I-6063 i I-6064, powołującej jeden wyrok, a mianowicie wyrok Sądu z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie T-37/91 *ICI* przeciwko Komisji, Rec. str. II-1901, pkt 43 i nast., w którym zostało dopuszczone przez Sąd odwołanie do skargi w sprawie T-36/91 toczącej się między tymi samymi stronami reprezentowanymi przez tych samych adwokatów.
- 41 Co więcej, Komisja i *Rolls-Royce* nie utrzymywały, że ich możliwości obrony zostały ograniczone tym odwołaniem, a *Rockwell* miał pełną możliwość zrozumienia i udzielenia odpowiedzi na wszystkie przedstawione argumenty.
- 42 Ponadto skarżąca przypomina, że żąda połączenia spraw T-209/01 i T-210/01 i stwierdza, że nawet zakładając, iż jej skarga wykazuje braki, jak twierdzi Komisja, połączenie tych dwóch spraw pozwoliłoby na ich uzupełnienie. Na rozprawie powołała ona w szczególności wyrok Trybunału z dnia 18 marca 1980 r. w sprawach 26/79 i 86/79 *Forges de Thy-Marcinelle* i *Monceau* przeciwko Komisji, Rec. str. 1083, na poparcie swojej tezy dotyczącej skutków prawnych połączenia.
- 43 Po drugie skarżąca twierdzi, że argumenty zaskarżonej decyzji, które w szczegółowy sposób kwestionuje w swojej skardze, tj. te dotyczące sprzedaży wiązanej, stanowią kluczowy element zaskarżonej decyzji, w związku z czym, jeżeli Sąd stwierdzi zasadność jej zarzutów, wówczas nieuchronnie prowadziłyby to do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji. Podnosi ona w tym zakresie, że w odpowiedzi na skargę Komisja sama wskazała, iż zaskarżona decyzja jest oparta na zbiorze okoliczności, które, rozważane łącznie, uzasadniają jej wniosek co do niezgodności zgłoszonej koncentracji ze wspólnym rynkiem. Wobec tego powinno się stwierdzić

nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ wykazano, że główny aspekt jej uzasadnienia dotyczący skutków konglomeratu jest dotknięty błędami.

- 44 Na rozprawie skarżąca dodała, że postawa Komisji podczas procedury administracyjnej skłoniła strony do uznania, iż ich koncentracja zostanie zaakceptowana w przypadku, gdyby znaleziono rozwiązanie pozwalające usunąć zastrzeżenia Komisji dotyczące przyszłej sprzedaży związanej. Z tej przyczyny skarżąca jest zasadniczo skoncentrowana przed Sądem na tym aspekcie sprawy.
- 45 Po trzecie skarżąca podnosi, że w każdym razie w ramach jej opisu zaskarżonej decyzji, kwestie horyzontalnego pokrywania się i integracji wertykalnej zostały poruszone w skardze pod tytułem „streszczenie decyzji”. Pod tym tytułem skarżąca zawarła opis zaskarżonej decyzji wraz z komentarzem, w którym stwierdziła, że decyzja ta w odniesieniu do przedmiotowych rynków opiera się na wielu lub wszystkich następujących okolicznościach: po pierwsze horyzontalnym pokrywaniu się i wertykalnych skutkach antykonkurencyjnych, po drugie sile finansowej GE i integracji wertykalnej skarżącej ze spółkami zależnymi GE – GE Capital Aviation Services (zwaną dalej „GECAS”) i GE Capital Corporate Aviation Group (zwaną dalej „GECCAG”) w ramach nowego podmiotu, i po trzecie realizacji przez nią sprzedaży związanej. Skarżąca zauważa, że w odniesieniu do rynków, na których odgrywa rolę horyzontalne pokrywanie się, analiza każdego towaru dokonana w zaskarżonej decyzji jest mało wiarygodna i niedostatecznie uzasadniona. Zaskarżona decyzja opierałaby się więc zasadniczo na dwóch pozostałych okolicznościach. Zdaniem skarżącej druga okoliczność jest tak mało prawdopodobna, że nie ma potrzeby się nad nią rozwodzić. Także trzecia okoliczność, tj. kwestia sprzedaży związanej, odgrywa decydującą rolę. Co więcej, istota wycofania się z inwestycji uważanego przez Komisję za konieczne dotyczy tego aspektu zaskarżonej decyzji.
- 46 Skarżąca podkreśla fakt, że ujawnione przez nią braki zaskarżonej decyzji są wystarczająco istotne, aby stwierdzić jej nieważność w całości. Jak uznała Komisja,

samo połączenie okoliczności faktycznych i prawnych rozważanych łącznie uzasadniałoby zakaz koncentracji. W odpowiedzi na twierdzenia Rolls-Royce'a skarżąca uściśliła, że kwestia rozruszników, rozstrzygnięta zresztą przez zobowiązania, nie wystarczyłaby dla uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

- 47 Ze wszystkich powyższych powodów zarzuty podniesione przez Komisję i interwenientów, zarzucające domniemaną niedopuszczalność odwołania do skargi GE oraz nieistotny charakter zarzutów przedstawionych w skardze złożonej w niniejszej sprawie, są sprzeczne z zasadą dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości i nie są oparte na żadnej ustalonej okoliczności.

Ocena Sądu

Wstęp

- 48 Przede wszystkim należy podnieść, że w przypadku gdy pewne argumenty, na których opiera się decyzja, same w sobie uzasadniają ją w sposób wystarczający pod względem prawnym, błędy, którymi mogłyby być dotknięte inne argumenty tego aktu, w każdym razie nie mają wpływu na jej treść (zob. w tym względzie wyrok Trybunału z dnia 12 lipca 2001 r. w sprawach C-302/99 P i C-308/99 P Komisja i Francja przeciwko TF1, Rec. str. I-5603, pkt 26–29).
- 49 Poza tym w sytuacji gdy osnowa decyzji Komisji opiera się na wielu podstawach rozumowania, z których każda wystarczyłaby na jej uzasadnienie, stwierdzić nieważność tego aktu można tylko wtedy, gdyby każda z tych podstaw była dotknięta bezprawnością. W tym przypadku błąd lub inna bezprawność, która

dotyczyłaby tylko jednej z podstaw rozumowania, nie wystarczyłaby do uzasadnienia stwierdzenia nieważności spornej decyzji, ponieważ nie mogłaby mieć decydującego wpływu na rozstrzygnięcie przyjęte przez instytucję (zob. analogicznie wyrok Sądu z dnia 14 maja 2002 r. w sprawie T-126/99 Graphischer Maschinenbau przeciwko Komisji, Rec. str. II-2427, pkt 49–51 oraz powołane orzecznictwo). Ta zasada znajduje zastosowanie szczególnie w kontekście decyzji w sprawach kontroli koncentracji (zob. w tym zakresie wyrok Sądu z dnia 22 października 2002 r. w sprawie T-310/01 Schneider Electric przeciwko Komisji, Rec. str. II-4071, pkt 404–420, jak również pkt 80 i 81 poniżej).

- 50 W tym zakresie należy również przypomnieć, że w przypadku gdy podstawa rozumowania wystarczająca dla uzasadnienia osnowy aktu nie była podważana przez jedną ze skarżących w jej skardze o stwierdzenie nieważności, należy uznać tę podstawę, jak i w związku z tym akt, który się na niej opiera, za zgodną z prawem i ważną w odniesieniu do tej skarżącej (zob. w tej kwestii wyrok Trybunału z dnia 14 września 1999 r. w sprawie C-310/97 P Komisja przeciwko AssiDomän Kraft Products i in., Rec. str. I-5363, pkt 57–63).
- 51 Biorąc pod uwagę powyższe rozważania należy zbadać, czy w niniejszej sprawie zarzuty przedstawione przez skarżącą wystarczają, zakładając, że są one uzasadnione, aby podważyć osnowę zaskarżonej decyzji i mogą zatem stanowić podstawę skargi mogącej prowadzić ewentualnie do stwierdzenia jej nieważności. W przypadku, gdyby właściwie podniesione zarzuty nie mogły, nawet łącznie, uzasadnić stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, byłyby one nieskuteczne, a w konsekwencji skarga w całości byłaby bezzasadna (zob. w tym zakresie wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 1997 r. w sprawie T-121/95 EFMA przeciwko Radzie, Rec. str. II-2391, pkt 115–122).
- 52 W tej kwestii istotne jest, aby najpierw ustalić rzeczywisty zakres niniejszej skargi, badając w tym zakresie ewentualną niedopuszczalność niektórych zarzutów, jakie skarżąca uważa za podniesione.

W przedmiocie odesłania do zarzutów podniesionych w sprawie T-210/01

- 53 Nie podnosząc formalnie zarzutu niedopuszczalności, Komisja powołała się na niedopuszczalność niektórych kwestii wyszczególnionych w skardze. W każdym razie należy przypomnieć, że według utrwalonego orzecznictwa niespełnienie warunków dopuszczalności skargi stanowi bezwzględną przeszkodę procesową, którą sąd wspólnotowy może i powinien uwzględnić z urzędu w danej sprawie (postanowienia Sądu z dnia 15 września 1998 r. w sprawie T-100/94 Michailidis i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-3115, pkt 49 oraz z dnia 25 października 2001 r. w sprawie T-354/00 Métropole Télévision – M 6 przeciwko Komisji, Rec. str. II-3177, pkt 27, zob. także w tym zakresie postanowienie Trybunału z dnia 5 lipca 2001 r. w sprawie C-341/00 P Conseil national des professions de l'automobile i in. przeciwko Komisji, Rec. str. I-5263, pkt 32).
- 54 Zgodnie z art. 21 Statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 44 § 1 regulaminu Sądu, skarga powinna zawierać w szczególności „przedmiot sporu” oraz „zwięzłe przedstawienie zarzutów prawnych stanowiących podstawę skargi”. Ponadto na podstawie art. 48 § 2 regulaminu, „nie można podnosić nowych zarzutów prawnych w toku postępowania, chyba że ich podstawą są okoliczności prawne i faktyczne ujawnione dopiero w toku postępowania”. Z tych przepisów wynika, że każdy zarzut, który nie jest dostatecznie wyszczególniony w skardze wszczynającej postępowanie, należy uznać za niedopuszczalny. Orzecznictwo potwierdza wyraźnie, że ponieważ chodzi o bezwzględną przeszkodę procesową, ta niedopuszczalność może być w razie potrzeby podniesiona z urzędu przez Sąd (wyrok Sądu z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie T-231/99 Joynson przeciwko Komisji, Rec. str. II-2085, pkt 154).
- 55 Ponadto z orzecznictwa wynika, że zwięzłe przedstawienie zarzutów skarżącej powinno być dostatecznie zrozumiałe i precyzyjne, aby pozwolić pozwanej na przygotowanie obrony i Sądowi na rozstrzygnięcie skargi w danej sprawie bez pomocy innych informacji (wyroki Sądu z dnia 24 lutego 2000 r. w sprawie T-145/98 ADT Project przeciwko Komisji, Rec. str. II-387, pkt 66 oraz z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie T-157/01 Danske Busvognmænd przeciwko Komisji, Rec. str. II-917,

pkt 45). Podobne wymogi są przewidziane, gdy argument jest powołany na poparcie zarzutu (wyrok Sądu z dnia 14 maja 1998 r. w sprawie T-352/94 *Mo Och Domsjö* przeciwko Komisji, Rec. str. II-1989, pkt 333).

56 Ponadto według utrwalonego orzecznictwa, aby zagwarantować pewność prawa i dobrą administrację wymiaru sprawiedliwości, dla dopuszczalności skargi konieczne jest, aby istotne okoliczności faktyczne i prawne na jej poparcie wynikały przynajmniej zwięźle, ale w sposób spójny i zrozumiały, z treści samej skargi (zob. wyrok Trybunału z dnia 9 stycznia 2003 r. w sprawie C-178/00 *Włochy* przeciwko Komisji, Rec. str. I-303, pkt 6; wyroki Sądu z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie T-195/95 *Guérin automobiles* przeciwko Komisji, Rec. str. II-679, pkt 20 i 21; ww. w pkt 55 wyrok w sprawie ADT Projekt przeciwko Komisji, pkt 66; postanowienie Sądu z dnia 25 lipca 2000 r. w sprawie T-110/98 *RJB Mining* przeciwko Komisji, Rec. str. II-2971, pkt 23, oraz powołane orzecznictwo; wyroki Sądu z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie T-195/00 *Travellex Global and Financial Services i Interpayment Services* przeciwko Komisji, Rec. str. II-1677, pkt 26 i ww. w pkt 55 wyrok w sprawie *Danske Busvognmænd* przeciwko Komisji, pkt 45; zob. również podobnie wyroki Trybunału z dnia 15 grudnia 1961 r. w sprawach 19/60, 21/60, 2/61 i 3/61 *Fives Lille Cail i in.* przeciwko Wysokiej Władzy, Rec. str. 561, 588, oraz z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie C-330/88 *Grifoni* przeciwko CEEA, Rec. str. I-1045, pkt 17 i 18).

57 W tym względzie należy przypomnieć, że wprawdzie treść skargi co do poszczególnych punktów może być poparta i uzupełniona poprzez odwołania do załączonych do niej wyciągów z dokumentów, jednakże ogólne odwołanie do innych pism, także wówczas, gdy stanowią one załączniki do skargi, nie rekompensuje braku zasadniczych elementów argumentacji prawnej, które muszą być zawarte w skardze na podstawie powołanych wyżej przepisów (postanowienie Sądu z dnia 21 maja 1999 r. w sprawie T-154/98 *Asia Motor France i in.* przeciwko Komisji, Rec. str. II-1703, pkt 49). Ponadto do Sądu nie należy wyszukiwanie i identyfikowanie w załącznikach podstaw skargi i argumentów, na których może się ona opierać, ponieważ załączniki pełnią funkcję czysto dowodową i pomocniczą (ww. w pkt 54 wyrok w sprawie *Joynson* przeciwko Komisji, pkt 154; wyroki Sądu z dnia 7 listopada 1997 r. w sprawie T-84/96 *Cipeke* przeciwko Komisji,

Rec. str. II-2081, pkt 34, oraz z dnia 20 kwietnia 1999 r. w sprawach T-305/94 do T-307/94, T-313/94 do T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 i T-335/94 Limburgse Vinyl Maatschappij i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-931, pkt 39, nieuchylony w tej części przez Trybunał w wyniku odwołania od wyroku z dnia 15 października 2002 r. w sprawach C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P do C-252/99 P i C-254/99 P Limburgse Vinyl Maatschappij i in. przeciwko Komisji, Rec. str. I-8375).

- 58 Jednakże skarżąca powołuje wiele wyroków, w których sąd wspólnotowy zezwolił na odwołanie do pism przedstawionych przed tą samą jurysdykcją w innych sprawach (zob. pkt 40 powyżej). Według skarżącej odwołanie do pism przedstawionych temu samemu sądowi w innej sprawie nie może być uważane za niedopuszczalne.
- 59 Orzecznictwo powołane przez skarżącą w pkt 40 powyżej dla uzasadnienia takiego odwołania nie może jednak doprowadzić do pominięcia przez Sąd w niniejszej sprawie zastosowania reguły przytoczonej powyżej, według której zarzuty podniesione przez skarżącą powinny być ściśle przedstawione w samej skardze. W ww. w pkt 40 wyroku w sprawie ICI przeciwko Komisji, pkt 45 Sąd stwierdził, że orzecznictwo Trybunału uwzględnia w tym zakresie szczególne okoliczności każdej sprawy, powołując na poparcie tego twierdzenia wyroki z dnia 29 listopada 1956 r. w sprawie 9/55 Charbonnages de Beeringen i in. przeciwko Wysokiej Władzy, Rec. str. 325, 352, z dnia 8 lipca 1965 r. w sprawach 19/63 i 65/63 Prakash przeciwko Komisji Rec. str. 677, 693, z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie 111/63 Lemmerz-Werke przeciwko Wysokiej Władzy, Rec. str. 835, 858, z dnia 28 kwietnia 1971 r. w sprawie 4/69 Lütticke przeciwko Komisji Rec. str. 325, pkt 2, oraz ww. w pkt 42 wyrok w sprawie Forges de Thy-Marcinelle i Monceau przeciwko Komisji, pkt 4.
- 60 W tym zakresie należy przede wszystkim zauważyć, że podejście polegające na uznaniu takiego odwołania do skargi wniesionej w innej sprawie w zasadzie byłoby niezgodne z orzecznictwem powołanym w pkt 55–57 powyżej, według którego sama skarga powinna zawierać ściśle przedstawienie podnoszonych zarzutów, pozwalając w szczególności Sądowi na rozstrzygnięcie skargi w danym przypadku bez pomocy innych informacji.

- 61 Nawet jeżeli sąd wspólnotowy czasami dopuszczał możliwość, że zarzuty są podnoszone poprzez odwołanie do innej sprawy (ww. w pkt 42 wyrok w sprawie Forges de Thy-Marcinelle i Monceau przeciwko Komisji oraz ww. w pkt 40 wyrok w sprawie Marcato przeciwko Komisji), to odmawiał takiej możliwości w innych sprawach (zob. ww. w pkt 59 wyroki w sprawie Charbonnages de Beeringen i in. przeciwko Wysokiej Władzy oraz w sprawie Prakash przeciwko Komisji), nie wskazując jednakże, w każdym razie explicite, rozstrzygającego kryterium w stosunku do tego wyboru.
- 62 Należy stwierdzić, że we wszystkich sprawach, które dały podstawę wyrokom powołanym przez skarżącą lub powołanym w pkt 45 ww. w pkt 40 wyroku w sprawie ICI przeciwko Komisji, w których sąd wspólnotowy przyjął, iż zarzuty nieprzedstawione wyraźnie w skardze mogłyby zostać uznane za ważne podniesione z powodu takiego odwołania, skarżąca odwoływała się do własnych pism w innej sprawie.
- 63 W niniejszej sprawie, jak zostało to stwierdzone powyżej, odwołanie dokonane przez skarżącą w skardze odnosi się do skargi złożonej tego samego dnia przez inną skarżącą, GE.
- 64 Uznanie dopuszczalności zarzutów nieprzedstawionych w wyraźny sposób w skardze z tej przyczyny, że zostały one podniesione przez osobę trzecią w innej sprawie, do której odwołano się w skardze, pozwoliłoby na obejście nadrzędnych wymogów art. 44 § 1 regulaminu powołanych w pkt 54 powyżej.
- 65 Należy ponadto stwierdzić, że w sprawie T-210/01 GE jest reprezentowana przez innych pełnomocników niż ci, którzy reprezentują skarżącą w niniejszej sprawie. Poza tym skarga GE nie jest załączona do skargi złożonej przez skarżącą w niniejszej sprawie. Te okoliczności mogą tylko wzmocnić wniosek przyjęty w punkcie poprzedzającym, gdyż potwierdzają one odmienny i niezależny charakter niniejszej skargi poprzez odwołanie do skargi zarejestrowanej pod numerem T-210/01.

- 66 Należy również przypomnieć, że każda strona sama jest odpowiedzialna za treść składanych przez nią pism procesowych, zasada ta jest w szczególności potwierdzona w art. 43 § 1 regulaminu (zob. podobnie ww. w pkt 40 wyrok w sprawie ICI przeciwko Komisji, pkt 46). O ile zaś skarżąca potwierdza zapoznanie się z tymczasową wersją skargi GE, o tyle nie twierdzi, że w momencie składania swej własnej skargi wiedziała, jaka była dokładna treść ostatecznej skargi GE, do której się odwołała. Wbrew wymogom dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości odwołanie się do skargi GE nie pozwoliło Sądowi na zidentyfikowanie z dostateczną precyzją zarzutów, które zostały mu przedstawione w chwili wniesienia skargi w niniejszej sprawie.
- 67 Uwzględniając powyższe i bez konieczności rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie kwestii, w jakich okolicznościach skarżąca mogłaby ewentualnie być uprawniona do podniesienia zarzutów poprzez odwołanie się do swoich własnych pism w innej sprawie, należy uznać, że tożsamość stron, a szczególnie skarżącej, w dwóch sprawach jest decydującym warunkiem dopuszczalności zarzutów, co do których twierdzi się, że zostały podniesione poprzez odwołanie się do pism w innej sprawie.
- 68 Z powyższego wynika, że odwołanie dokonane przez skarżącą do skargi wniesionej przez GE w sprawie T-210/01 nie skutkuje włączeniem do skargi wniesionej przez skarżącą w niniejszej sprawie zarzutów podniesionych przez GE w powołanej sprawie.

W przedmiocie wniosku o połączenie

- 69 Na poparcie wniosku o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-210/01 skarżąca podnosi, że nawet zakładając, iż odwołanie dokonane w jej skardze do skargi GE nie pozwala na uznanie za dopuszczalne zarzutów, które chciała ona podnieść przez odniesienie do innych aspektów sprawy niż sprzedaż wiązana, to połączenie

pozwoliłoby na uzupełnienie ewentualnych luk mających wpływ na dopuszczalność jej własnej skargi. Na rozprawie skarżąca powołała się na ww. w pkt 42 wyrok Forges de Thy-Marcinelle i Monceau przeciwko Komisji, pkt 4, jak również na orzecznictwo opisane przez nią jako sięgające początku historii orzecznictwa wspólnotowego.

- 70 W odniesieniu do skutków ewentualnego połączenia spraw T-209/01 i T-210/01 należy najpierw przypomnieć, że zgodnie z art. 50 regulaminu:

„Prezes może w każdym czasie, po wysłuchaniu stron i rzecznika generalnego, zarządzić połączenie dwóch lub więcej spraw dotyczących tych samych kwestii, mając na uwadze istniejące między nimi powiązanie, do celów procedury pisemnej lub ustnej albo do wydania wyroku kończącego postępowanie. Sprawy mogą zostać później rozłączone. Prezes może przekazać powyższe kwestie Sądowi”.

- 71 Jak stwierdził Trybunał w swoim wyroku z dnia 21 lipca 2001 r. w sprawach C-280/99 P do C-282/99 P Moccia Irme i in. przeciwko Komisji, Rec. str. I-4717, pkt 66, z przepisu tego wynika, że zarządzenie połączenia nie narusza niezależności i autonomicznego charakteru objętych nim spraw, ponieważ zawsze jest możliwa decyzja o ich rozłączeniu. Zatem w tym wyroku Trybunał uznał, że jest niedopuszczalne, aby dwie skarżące powoływały się przed Trybunałem na zarzuty, których nie podniosły w pierwszej instancji mimo połączenia przed Sądem ich spraw z innymi sprawami, w których zarzuty te zostały skutecznie podniesione przez pozostałe skarżące (pkt 61–68 wyroku).

- 72 Należy również stwierdzić, że połączenie jest środkiem, który może zarządzić prezes lub Sąd zgodnie z art. 50 regulaminu, ale nie ma takiego obowiązku, nawet gdy strony o to wnoszą, gdyż decyzja ta zależy od jego swobodnej oceny co do najodpowiedniejszego środka organizacji postępowania. Wynika z tego, iż teza

skarżącej, gdyby została przyjęta, skutkowałaby tym, że proceduralna decyzja prezesa wynikająca z jego swobodnej oceny mogłaby rozszerzyć zakres skargi, a w konsekwencji byłaby rozstrzygająca dla wyniku postępowania sądowego, co wprowadzałoby do tej ostatniej element arbitralności.

73 W odniesieniu do ww. w pkt 59 wyroku w sprawie Charbonnages de Beeringen i in. przeciwko Wysokiej Władzy należy stwierdzić, iż Trybunał potwierdzając, że dla dopuszczalności skargi nie jest wystarczające ogólne odwołanie do tego, o czym mowa w innej sprawie, tym bardziej że to odwołanie zostało dokonane bez jednoczesnego wniosku o połączenie spraw, oceniał jedynie istnienie wniosku o połączenie sporządzonego we właściwym czasie, aby skarga była dopuszczalna. Zamiast tego Trybunał ograniczył się do stwierdzenia, że w sprawie, którą się zajmował, brak takiego wniosku skłaniającego go do rozważenia tych dwóch spraw łącznie pogłębił niewystarczający charakter ogólnego odniesienia dokonanego w skardze do skargi wniesionej przez osobę trzecią.

74 Ponadto, jako że Trybunał w swoim wyroku w sprawie Forges de Thy-Marcinelle i Monceau przeciwko Komisji, pkt 42 powyżej uznał, iż „dopuszczalność drugiej skargi usuwa niedopuszczalność pierwszej”, należy stwierdzić, że w tej sprawie przedmiotowe skargi zostały wniesione przez tę samą osobę, podczas gdy w niniejszej sprawie skarżąca domaga się umożliwienia jej oparcia skargi na zarzutach podniesionych przez osobę trzecią.

75 Ponadto bez konieczności wypowiedzania się w niniejszej sprawie o ewentualnych skutkach połączenia dwóch skarg wniesionych przez tę samą skarżącą, wystarczy stwierdzić, że fakt połączenia dwóch spraw, w których są różne skarżące, nie może zmienić zakresu skargi złożonej osobno przez każdą z nich pod groźbą naruszenia niezależności i autonomii ich odrębnych skarg (zob. analogicznie ww. w pkt 71 wyrok w sprawie Moccia Irme i in. przeciwko Komisji, pkt 66).

76 Wobec tego w niniejszej sprawie jedynie zarzuty inne niż te, które zostały rzekomo podniesione przez samo ogólne odwołanie do skargi GE mogą być uwzględnione.

77 W świetle okoliczności niniejszej sprawy nie ma powodu, aby połączyć ją ze sprawą T-210/01. Wniosek taki złożony przez skarżącą w skardze zostaje zatem odrzucony.

W przedmiocie skuteczności zarzutów podniesionych w niniejszej sprawie

78 Drugi argument skarżącej w tym względzie polega na zwróceniu uwagi, że argumenty dotyczące sprzedaży związanej stanowią kluczowy element zaskarżonej decyzji, bez którego akt ten nie mógłby zostać utrzymany w mocy.

79 Należy przypomnieć, że z art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 4064/89 wynika, iż w dziedzinie koncentracji, jeżeli zgłoszona koncentracja stwarza lub umacnia pozycję dominującą na pojedynczym rynku, w wyniku czego rzeczywista konkurencja na wspólnym rynku zostałaby znacząco utrudniona, Komisja w zasadzie powinna jej zakazać nawet zakładając, że koncentracja nie powoduje żadnego innego utrudnienia konkurencji. Jeżeli Komisja kolejno bada kilka rynków i dochodzi do wniosku, że na wielu z nich powstała lub umocniła się pozycja dominująca, w wyniku czego rzeczywista konkurencja zostanie istotnie utrudniona, należy stwierdzić, że bez wyraźnego wskazania czegoś przeciwnego w decyzji uznaje ona, iż sytuacja na każdym z tych rynków wynikająca z koncentracji sama w sobie uzasadniałaby zakaz zgłoszonej koncentracji.

80 W tym względzie należy przypomnieć, że w ww. w pkt 49 wyroku w sprawie Schneider Electric przeciwko Komisji, pkt 404–420 Sąd ustalił, iż błędy stwierdzone w tej sprawie dotyczące analizy różnych rynków krajowych same w sobie nie mogą być wystarczające dla podważenia zarzutów, które wyraziła Komisja w odniesieniu do różnych francuskich rynków sektorowych. Ponadto analiza leżąca u podstaw decyzji Komisji, prowadząca do zakazu przedmiotowej koncentracji nie mogłaby być uznana za niewystarczającą dla tych ostatnich rynków jedynie z tytułu błędów stwierdzonych na pozostałych rynkach.

81 Tak samo, gdy Komisja stwierdza, że powstała lub umocniła się pozycja dominująca na pojedynczym rynku z wielu odrębnych i niezależnych przyczyn, należy w zasadzie uznać, iż w braku przeciwnego wskazania w zasadnych motywach decyzji wydanej przez Komisję żaden z przedstawionych powodów sam w sobie nie skłonił Komisji do tego wniosku. Jest to tym bardziej prawdziwe, gdy wynika z niezależnego opisu takiego elementu rozumowania, który sam jest wystarczający, aby stwierdzić, że warunki konkurencji na przedmiotowym rynku zmieniły się jakościowo lub w istotny sposób.

82 W niniejszej sprawie Komisja sprecyzowała w 567 motywie zaskarżonej decyzji, że był powód do wnioskowania, iż „planowana koncentracja prowadziłaby do powstania lub umocnienia pozycji dominującej na rynkach silników [do dużych samolotów handlowych], silników odrzutowych do [dużych] samolotów regionalnych, silników odrzutowych do samolotów służbowych, awioniki i innych urządzeń, jak również małych okrętowych turbin gazowych, w wyniku czego rzeczywista konkurencja na wspólnym rynku byłaby znacząco utrudniona”.

83 Jak podniosła Komisja w odpowiedzi na skargę, w zaskarżonej decyzji nie ustanowiła ona hierarchii pomiędzy problemami konkurencji stwierdzonymi na każdym z rynków, które badała i następnie wymieniła w ramach swego wniosku przedstawionego w punkcie poprzedzającym. Należy zatem wnioskować

z zaskarżonej decyzji, że każdy oddzielny element jej rozumowania, a zwłaszcza analiza każdego z rynków wymienionych w powyższym punkcie rzeczywiście stanowią niezależną podstawę zaskarżonej decyzji.

84 Ten wniosek jest poparty szczegółową analizą różnych elementów rozumowania Komisji.

85 W tym zakresie należy stwierdzić, że rozważania dotyczące horyzontalnego pokrywania się wynikającego ze zgłoszonej koncentracji w przedmiocie odpowiednio rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych, rynku silników odrzutowych do samolotów służbowych oraz rynku małych okrętowych turbin gazowych nie wzmacniają się wzajemnie wobec braku powiązań ekonomicznych między tymi rynkami. W szczególności stworzenie pozycji dominującej na rynku małych okrętowych turbin gazowych nie miałyby wpływu ani nie zostałyby dotknięte przez powstanie lub umocnienie pozycji dominujących na różnych rynkach silników odrzutowych i innych części lotniczych, gdyż w tych dwóch przypadkach chodzi o towary dotyczące odrębnych sektorów gospodarczych.

86 Ponadto należy stwierdzić w tym zakresie, że w pkt 428–431, pod tytułem „a) horyzontalne pokrywanie się na istniejących platformach” Komisja opisała bezpośrednie skutki koncentracji na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych wynikających z tego pokrywania się. Opis ten zawiera odniesienie do wpływu GE Capital i GECAS, czynnika umacniającego uprzednio istniejącą pozycję dominującą GE na przedmiotowym rynku, sporządzony przez Komisję w celu odrzucenia argumentu stron koncentracji, według którego monopol stworzony przez ich fuzję byłby czysto statycznym zjawiskiem. W zamian Komisja podobnie nie powołała swojej tezy dotyczącej sprzedaży związanej. Ta ostatnia teza została podniesiona jedynie w odniesieniu do rynku silników do dużych samolotów regionalnych pod tytułem „b) skutki koncentracji na przyszłe przetargi dotyczące platform”, które zawiera oddzielny opis poświęcony średnio- i długoterminowym

skutkom fuzji na powyższym rynku. Z powyższego wynika, że w zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, iż horyzontalne pokrywanie się na rynku silników do dużych samolotów regionalnych wynikające z koncentracji bezpośrednio umocniłoby uprzednio istniejącą pozycję dominującą GE, niezależnie od wszelkich innych czynników mogących jeszcze umocnić tę pozycję w przeszłości.

87 W odniesieniu do rynku małych turbin gazowych, Komisja opisała horyzontalne pokrywanie się pod osobnym tytułem w pkt 476–477 zaskarżonej decyzji, przed zbadaniem w oddzielnych sekcjach „wykluczenia konkurentów” z rynku poprzez integrację wertykalną skarżącą z GE i „wykluczenia konkurentów” z rynku przez integrację wertykalną z jednej strony małych okrętowych turbin gazowych, a z drugiej strony towarów elektronicznych oraz sterowników skarżącej. W pkt 476 decyzji Komisja stwierdziła, że koncentracja stwarzałaby podmiot mający pomiędzy 65 a 80% przedmiotowego rynku, posiadając cztery do pięciu razy większy udział niż jego bezpośredni konkurent. W pkt 477 doszła ona do wniosku, że podmiot ten byłby w znacznym stopniu najważniejszym graczem na rynku małych okrętowych turbin gazowych i przedstawiła przyczyny, dla których konkurencja innych graczy aktualnych i potencjalnych na tym rynku nie byłaby skuteczna. Zatem ze struktury i brzmienia tej części zaskarżonej decyzji wynika, że według Komisji skutki koncentracji opisane w pierwszej części, poświęconej horyzontalnemu pokrywaniu się w dziedzinie turbin wystarczyłyby do stworzenia pozycji dominującej na tym rynku, niezależnie od innych czynników służących zamknięciu rynku i stąd jeszcze umacniających tę pozycję.

88 W każdym razie należy podnieść, że w niniejszej sprawie skarżąca nie kwestionowała już tezy Komisji dotyczącej wykluczenia konkurentów z rynku małych okrętowych turbin gazowych z powodu integracji wertykalnej działalności produkcyjnej w odniesieniu do towarów GE i działalności produkcyjnej sterowników i innych komponentów wykorzystywanych w przedmiotowych turbinach skarżącej ani jej tezy dotyczącej wykluczenia konkurentów z rynku małych okrętowych turbin gazowych wynikającego z integracji wertykalnej skarżącej i GE z powodu siły finansowej tej ostatniej (zob. pkt 478–484 zaskarżonej decyzji, jak również pkt 113 i 114 poniżej).

- 89 W odniesieniu do wykluczenia konkurentów z rynku poprzez integrację wertykalną działalności produkcyjnej silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych i rozruszników skarżącej, Komisja wyraźnie wyjaśniła w pkt 419 zaskarżonej decyzji, że niezależnie od skutków ofert sprzedaży wiązanej planowana koncentracja umocniłaby pozycję dominującą GE na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych z powodu wertykalnego wykluczenia konkurencyjnych producentów silników.
- 90 Jednakże w replice skarżąca podniosła, że Komisja przyznała w pkt 51 odpowiedzi na skargę, iż „ponadto i przede wszystkim, uzasadnienie decyzji [było] oparte na połączeniu okoliczności faktycznych i prawnych, które rozważane łącznie (i jedynie łącznie) doprowadziły Komisję do zakazania planowanej koncentracji”. Zdaniem skarżącej z tego potwierdzenia wynika, że zaskarżona decyzja nie byłaby dotknięta nieważnością, gdyby wszystkie główne argumenty, na których się ona opiera, były uzasadnione, a w szczególności analiza sprzedaży wiązanej, którą zakwestionowała w szczegółowy sposób w skardze.
- 91 Jednakże w pkt 18 dupliki Komisja potwierdziła i powtórzyła to na rozprawie, że każda z podstaw podtrzymanych przez nią w zaskarżonej decyzji wystarczyłaby do uzasadnienia zakazu zgłoszonej koncentracji. Na rozprawie określiła ona swoje stwierdzenie powołane w punkcie poprzedzającym jako „niepożądane” i podniosła, że stwierdzenie to wpisuje się w analizę sporządzoną w celu odpowiedzi na argumenty skarżącej, według których decyzja „w dużej części” opiera się na dwóch teoriach, tj. po pierwsze, na domniemanej sile finansowej GE i jej integracji wertykalnej w ramach usług finansowych, kupna samolotów, leasingu i działalności w ramach przedsprzedaży, a po drugie, na przyszłej praktyce sprzedaży wiązanej.
- 92 Należy zatem przyjąć to wyjaśnienie Komisji.

- 93 Z łącznej lektury pkt 48–51 odpowiedzi na skargę wynika, że Komisja zamierzała podważyć tezę skarżącej, według której te dwie „teorie” same w sobie stanowiły rzeczywistą podstawę zaskarżonej decyzji przy wyłączeniu innych antykonkurencyjnych aspektów zgłoszonej koncentracji badanych w tym akcie.
- 94 Ponadto, jak słusznie podniosła Komisja na rozprawie, do Sądu należy kontrola zgodności z prawem samej decyzji z uwzględnieniem argumentów przedstawionych w tym akcie, a nie w świetle tego, co zostało potwierdzone w tym względzie w odpowiedzi na skargę. Wprawdzie Komisja wyraziła się niejasno w odpowiedzi na skargę, takie wyrażenie mogłoby zostać zinterpretowane w tym sensie, że zrezygnowała z twierdzenia, iż każdy element jej analizy wystarczyłby do uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Jednakże biorąc pod uwagę to, że w duplice i na rozprawie sprecyzowała ona, iż nie takie było jej stanowisko, nie ma powodu do interpretowania zaskarżonej decyzji w ten sposób, tj. w sposób przeciwny temu, co wynika z jej brzmienia, struktury i ogólnej systematyki (zob. pkt 79–85 powyżej).
- 95 Na rozprawie skarżąca podniosła również, że Sąd powinien ograniczyć się do zbadania, czy sytuacja konkurencyjna, którą stwierdziła Komisja, różniła się od tej rzeczywiście wynikającej z koncentracji. W przypadku gdyby w tym zakresie istniały istotne różnice, powinno się stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji. Na poparcie tej argumentacji skarżąca zasadniczo podnosi, że do Komisji należy rozstrzygnięcie, czy powinno się zakazać koncentracji w następstwie wyroku Sądu odrzucającego jej analizę w stosunku do niektórych rynków. Według tej argumentacji nie jest zatem zadaniem Sądu podtrzymanie decyzji o zakazie koncentracji poprzez zastąpienie wniosków Komisji swoimi ogólnymi wnioskami.
- 96 Jednakże, jak stwierdzono w pkt 79 powyżej, Komisja powinna zakazać koncentracji spełniającej kryteria art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 4064/89. Nie ma więc powodu do stwierdzenia nieważności decyzji o zakazie z tego powodu, że skarżąca wykazała istnienie jednego lub kilku błędów, jakie dotknęły analizę utrzymaną w stosunku do

jednego lub kilku rynków, jak wynika jednak z decyzji o zakazie, zgłoszona koncentracja spełnia wspomniane kryteria w stosunku do jednego lub kilku innych rynków (zob. pkt 48–50 i 79–81 powyżej). W szczególności, ponieważ argumenty dotyczące tych innych rynków nie są podważane w skardze, dla celów przedmiotowej skargi należy uznać, że są uzasadnione. Wyciągając więc wnioski z materialnego zakresu skargi, Sąd nie zastępuje swoimi ocenami ocen Komisji, ponieważ są to oceny samej instytucji, które nie zostały zakwestionowane, a które nadal stanowią podstawę tego aktu.

97 W ramach swojej argumentacji przytoczonej w pkt 78 powyżej skarżąca podniosła również na rozprawie, że Komisja stworzyła wrażenie, w szczególności w toku procedury administracyjnej, iż ryzyko sprzedaży wiązanej po koncentracji stanowiło decydujący aspekt dla sprawy. To wrażenie wypaczyło całą procedurę administracyjną i pozbawiło strony koncentracji możliwości proponowania zobowiązań mogących rozwiązać pozostałe problemy. Również z tego powodu skarżąca skoncentrowała swoją skargę na skutkach konglomeratu rzekomo wynikających z koncentracji.

98 Ta argumentacja przedstawiona przez skarżącą po raz pierwszy na rozprawie stanowi nowy zarzut. Zakładając, że zarzut ten dotyczył stanowiska rzekomo przyjętego przez Komisję w toku procedury administracyjnej, jest oczywiste, iż skarżąca miała możliwość podniesienia go w skardze wszczynającej postępowanie. W konsekwencji jest on niedopuszczalny zgodnie z art. 48 ust. 2 regulaminu.

99 W każdym razie w zawiadomieniu o przedstawieniu zarzutów z dnia 8 maja 2001 r. Komisja wyraźnie przedstawiła zarzuty dotyczące wszystkich antykonkurencyjnych konsekwencji fuzji, szczególnie tych dotyczących wynikających z niej skutków horyzontalnych i wertykalnych, ostatecznie podtrzymanych w zaskarżonej decyzji (zob. w szczególności pkt 118–122, 124–126, 459–471, 473, 474, 578–586 i 612–633 tego zawiadomienia). Należy uznać, że w dziedzinie kontroli koncentracji Komisja

nie może być ponownie zobowiązana do przedstawienia zarzutów, które podtrzymała w zawiadomieniu i uzupełnienia ich w przypadku, gdyby następnie postanowiła podnieść nowe zarzuty, wskazać stan swoich rozważań nad ewentualnym rozwiązaniem uprzednio stwierdzonych problemów pomiędzy wysłaniem tego zawiadomienia a wydaniem ostatecznej decyzji (zob. podobnie wyroki Trybunału z dnia 14 lipca 1972 r. w sprawie 53/69 Sandoz przeciwko Komisji, Rec. str. 845, pkt 14, oraz z dnia 7 stycznia 2004 r. w sprawach C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P i C-219/00 P Aalborg Portland i in. przeciwko Komisji, Rec. str. I-123, pkt 192 i 193, wyrok Sądu z dnia 4 marca 1999 r. w sprawie T-87/96 Assicurazioni Generali i Unicredito przeciwko Komisji, Rec. str. II-203).

- 100 Ponadto, ponieważ skarżąca nie twierdziła też, że otrzymała konkretne, bezwarunkowe i zgodne zapewnienia pochodzące z uprawnionych i pewnych źródeł ze strony Komisji o odstąpieniu przez nią od pewnych zarzutów, zasada uzasadnionych oczekiwań nie miałyby zastosowania w niniejszej sprawie (zob. podobnie wyroki Sądu z dnia 6 lipca 1999 r. w sprawie T-203/97 Forvass przeciwko Komisji, RecFP str. I-A-129 i II-705, pkt 70, oraz powołane orzecznictwo, oraz z dnia 18 stycznia 2000 r. w sprawie T-290/97 Mehibas Dordtselaan przeciwko Komisji, Rec. str. II-15, pkt 59).
- 101 Wreszcie należy podnieść, na ile ma to zastosowanie w odniesieniu do rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych, że w pkt 20 zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła szczególnie istotny charakter tych samolotów w kontekście wspólnotowym, które stanowiły 14% całej floty europejskiej w 1992 r. a 33% w 1998 r. W pkt 431 zaskarżonej decyzji podniosła ona, że znaczenie tego rynku, na którym łączący się podmiot miałby monopol w wyniku fuzji skutkowałoby tym, iż spółki lotnicze stopniowo stawałyby się coraz bardziej zależne od tego podmiotu.
- 102 Biorąc pod uwagę powyższe należy odrzucić argumentację skarżącej, według której podniesione przez nią zarzuty co do podstawy dotyczącej skutków konglomeratu, w szczególności sprzedaży związanej, są wystarczające do uzasadnienia stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

- 103 Należy stwierdzić, że antykonkurencyjne skutki horyzontalne i wertykalne koncentracji stwierdzone w zaskarżonej decyzji nie są argumentami pomocniczymi w ogólnej systematyce zaskarżonej decyzji i wystarczą do uzasadnienia zakazu zgłoszonej koncentracji.
- 104 W konsekwencji skarga nie prowadziła do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, nawet gdyby zarzuty wyraźnie podniesione w samej skardze podważały wnioski Komisji w odniesieniu do każdego z niezależnych aspektów badanych w zaskarżonej decyzji, a szczególnie stwierdzonych w niej antykonkurencyjnych skutków horyzontalnych i wertykalnych.

W przedmiocie zakresu skargi

- 105 Wreszcie należy zbadać w tym zakresie argumentację skarżącą, według której przedstawiła ona w skardze, pod tytułem „streszczenie decyzji”, zarzuty dotyczące antykonkurencyjnych skutków horyzontalnych i wertykalnych koncentracji stwierdzonych w zaskarżonej decyzji. Należy zbadać, czy te uwagi skarżącej mogą być uznane za zarzuty.
- 106 W tym względzie należy przede wszystkim stwierdzić, że okoliczności opisane w skardze o stwierdzenie nieważności pod tytułem „streszczenie decyzji” na pierwszy rzut oka nie mogą stanowić niezależnych zarzutów mogących prowadzić do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, lecz raczej opis kwestionowanego aktu. Tym niemniej nie jest możliwe wykluczenie a priori możliwości, że ta część skargi mogłaby zawierać przedstawienie jednego lub kilku zarzutów nieważności. Jednakże tylko w sytuacji, gdy z fragmentu znajdującego się pod tym tytułem wynikałoby w sposób jasny i jednoznaczny, że oprócz swojej opisowej funkcji

fragment ten kwestionuje prawdziwość stwierdzeń zawartych w zaskarżonej decyzji, można by ewentualnie uznać, że stanowi on zarzut, bez względu na konstrukcję skargi i jego miejsce w jej ogólnej strukturze.

- 107 Poniżej zostaną kolejno przeanalizowane twierdzenia przedstawione w skardze pod tytułem „streszczenie decyzji” dotyczące każdej z zasadniczych podstaw, na których opiera się zaskarżona decyzja.

— Horyzontalne pokrywanie się na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych

- 108 W tym względzie skarżąca ogranicza się do potwierdzenia w pkt 30 skargi tego, co następuje:

„[...] Komisja uznaje, że zwiększenie części rynku wynikające z fuzji jest »raczej ograniczone« i w tym kontekście doszłoby do domniemanej uprzedniej dominacji GE. W rezultacie twierdzenia, według których integracja GE i Honeywell uniemożliwiłaby klientom »skorzystanie z konkurencji w zakresie cen« (co wydaje się być sprzeczne z wnioskiem, według którego GE już dominuje na rynku) i dawałaby im »wyjątkową korzyść nazewnictwa dla [...] przyszłych platform« są mało istotne lub wręcz bez znaczenia”.

- 109 Z tych stwierdzeń wynika, że zdaniem skarżącej argumenty zaskarżonej decyzji dotyczące tego rynku opisują zmianę środowiska konkurencyjnego, która jest mało istotna. Jednakże istotne okoliczności faktyczne i prawne, na których jest oparta skarga w tym zakresie nie odnoszą się w sposób spójny i zrozumiały, nawet zwięźle, do fragmentu powołanego w punkcie poprzedzającym. Skarżąca ogranicza się do

podkreślenia znikomego znaczenia antykonkurencyjnych skutków horyzontalnych stwierdzonych przez Komisję dotyczących skutków horyzontalnych na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych nie wyjaśniając, jakie są jej zdaniem skutki prawne tej argumentacji.

- 110 W szczególności z przedmiotowego fragmentu nie można wywnioskować, czy stanowisko skarżącej polega na dowodzeniu, że „domniemana” uprzednio istniejąca pozycja dominująca GE na rynku nie byłaby w żaden sposób umocniona przez koncentrację lub czy byłaby ona umocniona w nieznacznym zakresie objętym pojęciem „de minimis” lub wreszcie, czy umocnienie tej pozycji dominującej nie skutkowałoby tym, że rzeczywista konkurencja na wspólnym rynku lub jego znaczącej części zostałaby znacząco utrudniona. W tych okolicznościach nie jest zadaniem Sądu uzupełnianie tej części skargi, poprzez wybór kwalifikacji prawnej, jaką należy przydzielić zbyt niejasnej krytyce sformułowanej przez skarżącą.
- 111 Ponadto fragment pkt 30 skargi znajdujący się pod tytułem „streszczenie decyzji” nie jest wystarczająco jasny i precyzyjny, aby stanowić przedstawienie zarzutów prawnych w rozumieniu art. 44 § 1 regulaminu i interpretującego go orzecznictwa (zob. w szczególności pkt 55 powyżej).
- 112 Zatem, bez względu na to, jaka jest sytuacja dotycząca innych rynków badanych w zaskarżonej decyzji, należy stwierdzić, że analiza Komisji co do horyzontalnego pokrywania się na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych nie była kwestionowana w skardze i w konsekwencji powinna być uznana za uzasadnioną dla celów niniejszego postępowania.

— Horyzontalne pokrywanie się na rynku małych okrętowych turbin gazowych

- 113 W tym zakresie skarżąca ograniczyła się do przedstawienia tego, co następuje w pkt 39 swojej skargi:

„W odniesieniu do małych okrętowych turbin gazowych Komisja oceniła, że fuzja prowadziła do stworzenia pozycji dominującej, ponieważ: (i) podmiot powstały w wyniku fuzji zachowałby pomiędzy 65% a 85% rynku, (ii) pozycja dominująca Honeywell na rynku została umocniona poprzez jej połączenie ze zdolnością finansową GE i integrację wertykalną, oraz (iii) GE mogłaby wywierać znaczący wpływ na swoich konkurentów za pośrednictwem działalności Honeywell polegającej na zaopatrywaniu konkurentów w podstawowe części”.

- 114 Należy stwierdzić, że ten fragment jest tylko i wyłącznie opisem stwierżeń zaskarżonej decyzji w odniesieniu do tego rynku i nie zawiera najdrobniejszego elementu, który mógłby być zinterpretowany jako zarzut stanowiący podstawę skargi zgodnie z wymogami art. 44 § 1 regulaminu. Zatem ponownie, bez względu na to, jaka byłaby sytuacja w odniesieniu do innych rynków badanych w zaskarżonej decyzji, należy stwierdzić, że analiza Komisji dotycząca horyzontalnego pokrywania się na rynku małych okrętowych turbin gazowych nie była kwestionowana w skardze i w konsekwencji powinna być uznana za uzasadnioną dla celów niniejszego postępowania.

— Integracja wertykalna działalności polegającej na produkcji rozruszników

- 115 W odniesieniu do wertykalnej integracji działalności skarżącej polegającej na produkcji rozruszników z działalnością GE polegającą na produkcji silników

odrzutowych do dużych samolotów handlowych, w pkt 29 skargi skarżąca ogranicza się do opisu odnośnych argumentów zaskarżonej decyzji:

„W odniesieniu do rynku silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych Komisja uznała, że GE już posiadała pozycję dominującą na tym rynku, na którym nie jest obecna Honeywell. Komisja doszła do wniosku, że fuzja umocniłaby pozycję dominującą GE, ponieważ: [...] (iii) podmiot powstały w wyniku fuzji posiadałby motywację i zdolność uniemożliwienia innym producentom silników stwarzania jej konkurencji z tego powodu, że Honeywell jest ważnym dostawcą rozruszników”.

116 Należy więc ponownie stwierdzić, że opis ten nie zawiera najmniejszego elementu, który mógłby być zinterpretowany jako zarzut nieważności zgodnie z wymogami art. 44 § 1 regulaminu. Zatem wniosek Komisji dotyczący umocnienia pozycji dominującej GE na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych z powodu pozycji skarżącej w produkcji rozruszników należy również uznać za uzasadniony dla celów niniejszego postępowania.

117 Ponadto, bez względu na sytuację dotyczącą innych rynków badanych w zaskarżonej decyzji należy stwierdzić, że analiza Komisji w odniesieniu do integracji wertykalnej działalności polegającej na produkcji rozruszników nie była kwestionowana w skardze i w rezultacie powinna być uznana za uzasadnioną dla celów niniejszego postępowania.

— Skutki konglomeratu wynikające z integracji wertykalnej

118 Wreszcie w odniesieniu do skutków konglomeratu wynikających z integracji wertykalnej skarżącej ze spółkami zależnymi GE, tj. GECAS, GECCAG

i GE Capital, skarżąca dogłębnie zajmuje się jedynie aspektem dotyczącym możliwości krzyżującego się finansowania z powodu siły finansowej GE Capital. W związku z możliwością wywierania wpływu na wybory dokonywane przez klientów w celu faworyzowania silników GE oraz awioniki i innych urządzeń skarżącej, ta pokrótce opisałwszy to twierdzenie Komisji, podnosi w pkt 43 skargi: „Ta teoria jest tak mało prawdopodobna, że nie będziemy jej dalej analizować”. Przyjmując, że skarżąca nie przedstawiła żadnej argumentacji na podważenie zasadności argumentów zaskarżonej decyzji dotyczących wpływu, jaki mogłyby wywierać GECAS i GECCAG w charakterze nabywców samolotów, należy je uznać za uzasadnione dla celów niniejszego postępowania.

— Horyzontalne pokrywanie się na rynku silników odrzutowych do samolotów służbowych

- 119 Skarżąca przedstawiła szczegółowe uwagi w pkt 31–37 skargi, kwestionując w szczególności definicję przedmiotowego rynku, jak również okoliczność, że Komisja oparła się na liczbach dotyczących części rynku. Mimo że argumentacja ta znajduje się pod tytułem „streszczenie decyzji”, należy stwierdzić, że okoliczności faktyczne i prawne przedstawione w tym względzie w skardze są wystarczające, aby stanowić zarzut mogący, gdyby był uzasadniony, podważyć analizę Komisji w zaskarżonej decyzji dotyczącą stworzenia pozycji dominującej na tym rynku, w szczególności co do antykonkurencyjnych skutków horyzontalnych wynikających z koncentracji.

Wnioski

- 120 Skarżąca nie zakwestionowała wielu niezależnych podstaw stanowiących fundament zakazu koncentracji. W szczególności nie zakwestionowała ona stwierdzenia dotyczącego umocnienia istniejącej pozycji dominującej GE na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych ani stworzenia pozycji dominu-

jącej na rynku małych okrętowych turbin gazowych z powodu horyzontalnego pokrywania się pomiędzy działalnością tych dwóch przedsiębiorstw. Również nie podważyła ona stwierdzenia dotyczącego umocnienia istniejącej pozycji dominującej GE na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów handlowych z powodu integracji wertykalnej działalności polegającej na produkcji rozruszników skarżącej i działalności polegającej na produkcji tych silników odrzutowych.

- 121 Wobec powyższego argumenty niezakwestionowane w zaskarżonej decyzji należy uznać za uzasadnione dla celów niniejszego postępowania. Biorąc pod uwagę powiązany lecz niezależny charakter elementów przedmiotowego rozumowania, z których każdy w zasadzie sam mógłby uzasadnić zakaz koncentracji, Komisja obowiązkowo zakazałaby koncentracji w przypadku, gdyby podtrzymała jedynie w zaskarżonej decyzji te stwierdzenia skutków antykonkurencyjnych, które nie zostały zakwestionowane w niniejszej sprawie. W szczególności ani z zawiadomienia o przedstawieniu zarzutów, ani z zaskarżonej decyzji nie wynika, że twierdzenie Komisji dotyczące niezgodności zgłoszonej koncentracji ze wspólnym rynkiem było oparte wyłącznie czy też zasadniczo na jej analizie sprzedaży wiązanej.
- 122 W konsekwencji zarzuty podniesione przez skarżącą uznane za dopuszczalne i przy uznaniu ich za uzasadnione mające wpływ na motywy zaskarżonej decyzji poświęcone sprzedaży grupowej, krzyżującemu się finansowaniu i skutkom horyzontalnym na rynku samolotów służbowych są nieistotne, a zatem nie mogłyby prowadzić do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w ramach niniejszego postępowania.
- 123 Z powyższego wynika, że nawet w przypadku gdyby wszystkie zarzuty prawne i argumenty przedstawione przez skarżącą były uzasadnione, nie wystarczyłyby do spowodowania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w ramach niniejszego postępowania.

2. *Naruszenie przepisów proceduralnych*

Argumenty stron

- ¹²⁴ Skarżąca podniosła zarzut oparty na rzekomym naruszeniu prawa do obrony. Zasadniczo stwierdziła, że wprowadzając po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji pojęcia krzyżującego się finansowania pomiędzy różnymi rodzajami działalności nowego podmiotu i agresywnej polityki cenowej, Komisja naruszyła jej prawo do obrony.
- ¹²⁵ Komisja zasadniczo replikuje, że te dwa aspekty sprawy zostały zwięźle przedstawione w zawiadomieniu o przedstawieniu zarzutów z dnia 8 maja 2001 r. i że w każdym razie nie kwalifikowałyby się one jako samodzielne zarzuty.

Ocena Sądu

- ¹²⁶ Należy podnieść, że rzekome naruszenie prawa do obrony powołane w niniejszej sprawie odnosi się wyłącznie do argumentów zaskarżonej decyzji, które skarżąca zakwestionowała zresztą w ramach innych zarzutów, tj. sprzedaży grupowej i krzyżującego się finansowania. Zatem nawet przyjmując, że zarzut ten jest uzasadniony, nie mógłby on zachwiać podstawami rozumowania Komisji, przeciwko którym także są skierowane pozostałe zarzuty. Zatem zarzut ten nie mógłby mieć żadnego wpływu na pozostałe podstawy stanowiące fundament zaskarżonej decyzji.
- ¹²⁷ Wobec powyższego zarzut ten jest nieistotny z tego samego tytułu i z tych samych powodów, co pozostałe zarzuty podniesione przez skarżącą.

- 128 W każdym razie należy stwierdzić w niniejszej sprawie, że te dwa przedmiotowe pojęcia zostały pokrótce wymienione w zawiadomieniu o przedstawieniu zarzutów i są ściśle związane z innymi elementami stanowiącymi przedmiot szczegółowego przedstawienia także w taki sposób, który nie pozwala na uznanie ich za samodzielne zarzuty. W tych okolicznościach skarżąca mogła się właściwie bronić poprzez odwołanie do tych rozważań.

Wnioski

- 129 W tych okolicznościach, ponieważ skarżąca nie zakwestionowała wszystkich podstaw, z których każda stanowi prawny i faktyczny fundament zaskarżonej decyzji, nawet zakładając, że wszystkie zarzuty ważne podniesione przez skarżącą są uzasadnione, jej skarga nie prowadziłyby do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w ramach niniejszego postępowania.

- 130 W konsekwencji skarga podlega oddaleniu.

W przedmiocie kosztów

- 131 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem strony pozwanej i interwenientów, Rolls-Royce’a i Rockwella – obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną i interwenientów.

Z powyższych względów

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI (druga izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**

- 2) **Skarżąca ponosi swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję i interwenientów.**

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 14 grudnia 2005 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

J. Pirrung

Spis treści

Ramy prawne	II - 5534
Okoliczności powstania sporu	II - 5535
Zaskarżona decyzja	II - 5536
Postępowanie	II - 5538
Żądania stron	II - 5541
Co do prawa	II - 5542
1. W przedmiocie zakresu skargi i przedmiotu sporu	II - 5542
Argumenty stron	II - 5542
Ocena Sądu	II - 5546
Wstęp	II - 5546
W przedmiocie odesłania do zarzutów podniesionych w sprawie T-210/01	II - 5548
W przedmiocie wniosku o połączenie	II - 5552
W przedmiocie skuteczności zarzutów podniesionych w niniejszej sprawie	II - 5555
W przedmiocie zakresu skargi	II - 5563
— Horyzontalne pokrywanie się na rynku silników odrzutowych do dużych samolotów regionalnych	II - 5564
— Horyzontalne pokrywanie się na rynku małych okrętowych turbin gazowych	II - 5566
— Integracja wertykalna działalności polegającej na produkcji rozruszników	II - 5566
	II - 5573

— Skutki konglomeratu wynikające z integracji wertykalnej	II - 5567
— Horyzontalne pokrywanie się na rynku silników odrzutowych do samolotów służbowych	II - 5568
Wnioski	II - 5568
2. Naruszenie przepisów proceduralnych	II - 5570
Argumenty stron	II - 5570
Ocena Sądu	II - 5570
Wnioski	II - 5571
W przedmiocie kosztów	II - 5571